

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. An fines Ecclesiae per aliquem circuitum gaudeant Immunitate? Et an domus Clericorum iuncta Ecclesiae, vel intra triginta, aut quadraginta passus constructa, gaudeat Immunitate? Et an domus Ecclesiae ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

De Immunit. Eccles. Resol. VII.

7

plicatio, etiam quæ non retinent sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, gaudere Ecclesiarum immunitate.

9. Sed quæro hinc obiter, An Porticus Ecclesiæ gaudeat eius immunitate? & videtur negativè respondendum: quia illud quod Ecclesiæ conceditur, non est in porticu concessum, quemadmodum etiam illud, quod in Ecclesiâ prohibetur, in porticu admittitur, iuxta textum in *cap. 1. de Decimis*, & ibi Abbas *num. 4.* Facit etiam, quod appellatione domus porticus non contineatur, ut tradit Bartolus in *l. cetera*, § *hoc Senatus ff. de legat. 1. num. 1.*

10. Sed his non obstantibus contrarium tenendum est ex textu expresso in *cap. si quis contumax 17. quest. 4. ibi*, vel de porticibus Ecclesiæ: & ita tenent communiter Doctores, qui hoc privilegium etiam extendunt ad scalas ipsius Ecclesiæ, ut probat Spe-rellus *decis. 60. n. 14.* & alij plures penes ipsum; & me citato Nouarius in *summa Bullar. tit. de immunit. num. 56.* Vnde ut vno me expediam verbo, non solum Ecclesiâ gaudet hoc privilegio, quoad eius ambitum internum, sed etiam quoad totam suam fabricam, vel habitationem coniunctam, ut Turres cymbalorum, claustrum, hortos & similia.

11. Nec obstat dicere, quod sanguinis, vel seminis effusio supradicta loca non contaminat: quia ad effectum pollutionis, cum sit pœnalis, solus internus ambitus Ecclesiæ spectandus est: secus quoad privilegium immunitatis, quod est favorabile, & idè latè interpretandum per Doctores, quos citat & sequitur Decianus *lib. 3. consil. 70. n. 19. & 22.* Spe-rellus *decis. 63. num. 10.* & plures alij.

12. Et tandem nota, Domus Seminarij, Domus Puellarum, vel Orphanorum auctoritate Episcopi fundatas; Domus Clericorum in comuni viventium, ut sunt Religiosissimi Patres Oratorij D. Philippi Nerij gaudere etiam hac immunitate.

RESOL. VII.

An fines Ecclesiæ per aliquem circuitum gaudeant immunitate?

Et an domus Clericorum iuncta Ecclesiæ, vel intra triginta, vel quadraginta passus constructa, gaudeat immunitate?

Et an domus Ecclesiæ intra eius confines existens non obstante, quod sit laicis locata, gaudeat immunitate?

Et quod si concessa sit tamen laicis in Emphyteusim, an gaudeat dicta immunitate. Ex part. 6. tract. 1. Resol. 2.

§. 1. Sic responderet Sarpus *cap. 4. fol. 39.* De situ, qui adheret Ecclesiæ quadraginta aut triginta passuum spatio, eiusdem immunitatem Ecclesiæ iis, quæ sunt intra civitatis, vel Castrorum mœnia, haud convenire certissimum est. Hac enim de re Canon expressè statuit, & Doctores consentientes loquuntur, nec vlla potest exoriri dubitatio: immò verò non desunt, qui id etiam extra Vrbes omninò negent, cum dicunt eiusmodi ius vel nunquam vsu obtinuisse, vel certè consuetudini ei, quæ fuit, derogatum esse. Causa verò cur in civitate concludant omnes spatium illud nullam prorsus habere immunitatem, licet aliquis existimet ob iustitiam fieri, cum tot in civitatibus Ecclesiæ, adeoque frequentes, ut vniuersa civitas immunis esset, iustitiæque vis ipsa irrita, longè tamen alia videtur extitisse nonnullis, qui affirmant tam fuisse causam, quod cum alio Canone statutum sit, ut qui sacro in loco peccat,

etiam sacri cuiuscumque loci impunitè defendere se non possit: idè quæ si quadraginta passuum spatium sacrum esset, qui facinus aliquod in eo perpetrarent, iidem nullibi ob Ecclesiarum frequentiam sese immunitate tueri possent. Sed quæcumque ea fuerit causa, parvi refert; cum illud exploratum omninò sit in civitatibus & Castris nullam huiuscemodi spatij concedi immunitatem. Ita Sarpus.

2. Sed hæc opinio de iure non est admittenda, cum sit contra sacros Canones: nam *cap. sicut antiquitus 17. quest. 4. & cap. definitur*, & *cap. quisquis 17. quest. 4.* indistinctè loquuntur de Ecclesiis; & dum lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, ex *l. de pretio*, ff. *de publico in rem act.* & *l. Praeses*, ff. *de offic. Praesid.* Deinde supradicti Canones asserunt non solum Ecclesiâ matricem, sed etiam alias Ecclesias non matrices gaudere hac immunitate passuum: sed Ecclesiâ Matricem semper est intra muros & parietes civitatis, vel Terræ: ergo dum eadem iura loquuntur de vtriusque Ecclesiis, & Ecclesiâ Matricem semper sit intra muros civitatis, sequitur quod intelligant etiam de aliis Ecclesiis non matricibus, quæ sunt intra muros civitatis, & tantò magis, quia ut dictum est, nullam mentionem faciunt de muris & parietibus. Et ita hanc sententiam prorsus tenendam esse docet Peregrinus *de immunit. cap. 4. num. 33.* Qui tamen optime addit hanc sententiam limitandam esse in Ecclesiis, quæ sunt intra ambitum murorum Castellij, in quo propter loci angustiam non potest dicta opinio servari: ut habetur in *cap. quisquis inuenus 17. quest. 4.* quod etiam cum pluribus Doctoribus observat Farinacius *de immunit. cap. 17. num. 290.* Non est igitur de iure verum id, quod tanquam certum supponit Sarpus, hæc immunitate triginta passuum non gaudere Ecclesiâ intra muros civitatis constructas: quod etiam præter Peregrinum refellit Farinacius in *praxi*, *quest. 28. num. 12.* Ambrosinus *de immunitate*, *cap. 10. num. 4.* & Doctores communiter. Et Marius Italia *lib. 1. cap. 4. §. 6. num. 3.* dicit sonuisse, qui docuerunt Ecclesiâ constructas intra muros civitatis non gaudere passuum immunitate, & *num. 15.* asserit talem opinionem, quam immeritò Sarpus tanquam certam & communem supponit; esse ridiculosam & fabulosam.

3. Sed videamus modò, An sit verum id, quod pro certo asserit Sarpus, saltem ratione consuetudinis, Ecclesiâ amplius non gaudere dicta triginta passuum immunitate. Et affirmativam sententiam ex multis tenet Villalobos in *summa*, *tom. 2. tract. 39. difficult. 5. num. 3.* vbi sic asserit. [Hæc de advertit que segun derecho esta concedida esta inmunidad no solo a las Yglesias Matric, y treinta passos al derredor de las demas. Mas; dize Covarruvias, que ya por la costumbre ha cassado esto quanto a las Yglesias, que estan edificadas en las Ciudades. Julio Clauto da la razon, porque antiguamente avia pocas Yglesias, y el dia de oy en cada calle ay su Yglesia; y assi no ay donde poder prender a los delinquentes; que a penas ay lugar que no este dentro de los treinta passos. Però si en alguna parte no se hallasse esta costumbre, devese guardar el derecho.] Ita ille, qui licet faciat pro Sarpo quoad consuetudinem: tamen docet apertissimè contra illum de iure communi Ecclesiâ non solum extra civitates, sed etiam intra gaudere triginta passuum immunitate: quod ipse Sarpus tam petulanter negavit. Verum dictam opinionem Villalobos quoad consuetudinem sequitur etiam Vulpellus *consil. 230. num. 4.* Nanarrus in *Manuali*, *cap. 25. num. 18.* Fagundez *part. 2. lib. 4. cap. 4. num. 61.* Ambrosinus *de immunit. cap. 10. num. 4.* Casirus Palau *tom. 2. tract. 11. disp. unica, punct. 6. n. 15.*

A 4 Suarez

Pro domo Seminarij magis late infra in Resol. 2 § 1, paulo post initium.

Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 9. num. 9. Layman lib. 4. tract. 9. c. 3. n. 2. & Gavantus in addit. ad Manual. Episc. vers. immunitas Ecclesiastica, num. 1.

4. At his non obstantibus, non esse verum hanc Ecclesiæ immunitatem quoad passus triginta vel quadraginta de consuetudine esse sublatam; & quatenus adesset, quod seruanda non sit, docet Peregrinus de immunitat. cap. 4. num. 33. in fine, & ante illum Cardinalis Tuschus vers. immunitas, conclus. 59. vbi num. 1. & seq. affirmat immunitatem Ecclesiarum esse de iure diuino, vt confugientes ad Ecclesias, & ad triginta, vel quadraginta passus destinatos non possint capi, vel extrahi aut offendi: & num. 18. & seq. probat Doctoribus restantibus de tali consuetudine non esse credendum, nisi intelligendi essent de Ecclesiis Castrorum. Et insuper addit tria valde notabilia circa hanc materiam.

5. Primum. Quod fortè admittenda esset hæc consuetudo, si Ecclesiæ non haberent hoc spatium: quia in quantum essent prope Ecclesias edificatæ domus Laicorum, posset tolerari, quod solùm extenditur istud spatium immunitatis ad loca libera, prout sunt plateæ, & viæ, & ad domus contiguas quæ sunt Ecclesiæ infra spatium: & non est perditâ iurisdictione Ecclesiastica in totum per ædificium aliquarum domorum prope Ecclesias: sed solùm, pro illa parte, pro qua est factum tale ædificium.

6. Secundum. Hæc immunitas habet locum, etiam si loca, quæ sunt infra triginta, vel quadraginta passus, sint loca non sacra: quia sufficit, quod sint Ecclesiæ, & Deo loca dicata, & idèd non est verum quod immunitas quadraginta, vel triginta passuum sit concessa propter cæmeteria sacra; quia immò concessa est etiam Ecclesiis non consecratis, quibus non potest applicari cæmeterium sacrum. Ultra quod notissimum est, quod immunitas passuum conceditur omnibus Ecclesiis, & tamen non omnes Ecclesiæ habent cæmeteria, sed solùm Ecclesiæ parochiales.

7. Tertium. Hæc immunitas concessa confugientibus ad Ecclesiam, habet locum etiam si confugiant ad loca existentia infra triginta, vel quadraginta passus, ex cap. quisquis, & cap. desiniuit 17. quæst. 4. & ita obseruatur: quicquid dixerit in contrarium Ioannes de Vichis, qui credit esse necessarium primò confugere ad Ecclesiam; & postea posse stare intra triginta vel quadraginta passus: sed reprobat, & bene, per Remigium, quia confugiens ad loca immunitatis dicitur confugere ad Ecclesiam. Et hæc omnia docet Tuschus vbi supra: vnde ex his tribus refellendus venit Castrus Palauis tom. 2. tract. 11. disp. unica, punct. 6.

8. Primò. Quatenus num. 13. asserit immunitatem triginta passuum competere Ecclesiis edificatis extra ciuitatem.

9. Secundò. Quatenus num. 14. notat dictam immunitatem habere eos, qui iam ad Ecclesiam confugerunt, & ex illa progrediuntur per triginta, vel quadraginta passus.

10. Tertio. Quatenus num. 15. testatur absolutè hoc priuilegium hodie amplius non procedere ratione consuetudinis.

11. Rectè etiam contra Oldradum conf. 55. dicendum est ex his cum Doctoribus, quos plena manu adducit & sequitur Chartarius decis. criminal. 46. num. 20. Domus Clericorum iunctas Ecclesiæ, vel intra triginta, vel quadraginta passus constructas gaudere immunitate Ecclesiæ. Et idem dicendum est à fortiori de domo ipsius Ecclesiæ coniuncta, vel existente intra dictos passus. Immò chartarius vbi supra, num. 21. & alij, quos ego ipse citavi in part. 3.

Sup. hoc in
Ref. not.
seq.

tract. 1. resolut. 71. cum Giurba consil. 10. post num. 11. & Villagut de extens. leg. Titul. de extensione immunitatis Ecclesiarum, num. 86. etiam docet ædes supradictas; dummodò sint intra fines triginta vel quadraginta passuum, gaudere immunitate Ecclesiæ, non obstante, quod factint Laicis locatæ. Et ita in facti contingentia accidisse Mediolani anno 1593. testatur Chartarius, loco citato: nam restitutus fuit Ecclesiæ Reus captus in ædibus dictæ Ecclesiæ Laicis locatis. Vnde non est audiendus Naldus in summa vers. Ecclesiæ, num. 7. contrarium docens. Hæc autem omnia non procedunt in viis publicis, & Laicorum domibus; etiam si sint proxima Ecclesiis, cum non pertineant ad Ecclesiam ipsam: igitur neque gaudebunt ipsius immunitate.

12. Sed ex his oritur noua & difficilis quæstio: An domus Ecclesiæ intra eius confines existens, concessa tamen Laicis ad Emphyteusim, gaudeat immunitate. Et negatiuè respondet Ioannes Maria Nouarius in suam Bullar. tit. de immunitate, num. 25. vbi sic ait. Ad hoc autem propositum fuit à me quæsitum: si quædam domus, quæ existeret intus Venerabilem Ecclesiam Sanctæ Mariæ ad Capellam, verum concessa ad Emphyteusim cuidam Laico, gauderet immunitate Ecclesiastica; ex quo ab ea fuerat extractus quidem reus. Et pro negatiua opinione respondit nam licet captus in domo Ecclesiæ gaudeat immunitate, si ipsi cohæreat: tamen debet esse in dominio directo & vtili, & non luellaria, vel emphyteutica per sæculares possessa. Ita ille.

13. Sed pro affirmatiua sententia (attendas, quæso, amice Lector) posset quis dicere. Certum est per Canones domum Ecclesiæ sitam intra eius confines gaudere immunitate: sed dicta domus, licet Laicis ad Emphyteusim concessa, est sita intra confines Ecclesiæ, & est domus ipsius Ecclesiæ: ergo eius immunitate gaudebit.

14. Dices cum Nouario, quod dicta domus dicitur Ecclesiæ quoad dominium directum, non quoad dominium vtile: ergo non debet gaudere immunitate. Respondere quis potest, certum esse quod loca sacra immunitate gaudent exceptis casibus in iure expressis, vt docet Bonacina tom. 2. disp. 3. quæst. 7. punct. 4. num. 7. & alij communiter: sed casus de quo loquimur nullibi exceptus & expressus reperitur: ergo, &c. Confirmatur, quia omnia iura, quando tribuunt immunitatem domibus adherentibus Ecclesiæ, vel sitentibus intra eius confines, absolute loquuntur, & non distinguunt, si Ecclesia habeat in dictas domus dominium directum, vel vtile: ergo dicendum est absolute gaudere immunitate; cum lex generaliter loquens generaliter sit intelligenda, ex text. in l. in frandem. §. vltim. de testam. milit. & docet Surdus consil. 271. num. 28. & alij: & cum lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, ex textu in l. Preses, de offic. Presid. vt docet idem Surdus consil. 301. num. 50. & alij: maxime cum priuilegium immunitatis sit favorabile, atque adeò potius ampliandum, quam restringendum, vt sumant Decianus, & Farinacius se retractantes: ille consil. 80. num. 19. & 22. lib. 3. hic in Appendice de immunitate, cap. 2. num. 21. quibus adde Ambrosinum cap. 10. num. 7.

15. Vel respondere quis posset magis ad hominem contra Nouarium, parui faciendam esse in casu, de quo loquimur, eius distinctionem de dominio directo & vtili: nam, vt obseruat sacra Rota in vna Romana domus Scapicij die 19. Ianuarij 1611. coram Domino meo Coccino Decano, connexas, quam habentista dominia inter se, non efficit, quin dominium vtile dicatur proprium Laici, non autem Ecclesiæ.

Quæ hæc est
intra Ref.
21.

De Immunit. Eccles. Resol. VIII. 9

clis. Et idem in vna Veneta Censurarum anno 1607. omnes Sacra Rotæ Auditores in *Affertione Ecclesiastica libertatis*, cap. ultimo, fol. 196. 197. & 198. statuerunt rem Ecclesiæ, concessam Laicis ad Emphyteusum remanere Ecclesiasticam ratione illius inseparabilis connexitatis dominij vtilis & directi. imò Berous in cap. qua in Ecclesiarum, de constitur. num 13. docet maiorem connexionem esse inter directum & vtile dominium, quam inter possessionem & proprietatem: quia possessio penes aliquem sine proprietate consistere potest, & vice versa, vt patet ex l. ff. vii possessoris, & maxime cum possessio & proprietates nihil inter se commune habeant, ex l. maiorat. §. nihil commune, ff. de acquir. possess. at dominium vtile non potest à dominio directo separari.

16. Vnde ex hoc principio eadem Sacra Rota die 28. Maij 1631. coram Domino meo Merlino, ratione connexitatis dominij vtilis cum directo statuit cum multis Doctoribus bona Ecclesiæ cõcessa Laicis ad Emphyteusum gaudere privilegio fori, nec posse collectari: ergo & in casu nostro domus Ecclesiæ concessa ad Emphyteusum debent etiam gaudere privilegio immunitatis ipsius Ecclesiæ, cum eis non obstat Ecclesiam habere tantum dominium directum, & non vtile; quia, vt dictum est ex Sacra Rota, dicta domus licet ad Emphyteusum Laicis concessa, dici potest, & est verè domus Ecclesiæ; cuius quidem dominium vtile, licet quantum ad vsum & administrationem pertineat ad Emphyteutam, quantum verò ad naturam & essentiam est Ecclesiæ, & ab ea recognoscitur. Ita ex Campezio firmat Sacra Rota in citata assertione Ecclesiastica libertatis. Ergo, &c.

* Quæ hic est infra Resol. 21.

17. Adde quod omnes rationes, quas ego supra in part. 3. tract. 1. §. resol. 71. adduxi ad probandum, quòd domus Ecclesiæ sita intra eius confines, etiam si sit locata laicis, gaudeat immunitate, procedunt etiam si dicta domus sit concessa ad Emphyteusum: locatio enim ad Emphyteusum non differt nisi solo tempore, vt obseruat Layman lib. 3. tract. 4. cap. 22. n. 1. & Doctores communiter: & in vtroque contractu dominium vtile stat penes conductorem & Emphyteutam: ergo vt domus locata Laicis in probabiliori & communiori sententia gaudet immunitate, ita etiam eadem immunitate Ecclesiæ gaudere debet, si fuerit concessa in Emphyteusum. Et hæc viris doctis mandanda relinquo, nolo enim esse huius sententiæ primus Auctor.

RESOL. VIII.

An Cœmeteria, Hospitalia, Monasteria, & Grangia Religiosorum secundum illud, quod septum est, gaudeant Ecclesiarum immunitate, quamvis cœmeteria sint polluta, vel interdicta, atque ab Ecclesia separata, & quid de eius ostio, & porticu?

Et an delinquens, si capiatur per aliquam partem, vel per pedem extra locum sacrum existentem, alium vero pedem, & caput in Ecclesia habens gaudeat Immunitate?

Et quid de illo, qui manibus apprehendit ferrum, vel valuum Ecclesiæ? Ex part. 6. tract. 1. Resol. 6.

§. 1. Sic respondet Sarpus cap. 4. fol. 42. De cœmeteriis verò, Hospitalibus, & Conclauibus, vbi fratres dormiunt, nec verbum quidem lex vlla fecit. Canonistæ tantummodo, quos ignorantia sæpè, aut ambitio transuersos rapit, Ecclesiarum nomen amplificare, atque ad hæc etiam protrahere voluerunt, plurimis tamen conditionibus, iisdemque adeò variis, ac inter se repugnantibus, vt vix

duo conueniant. Ex eorum autem sententiis consuetudo diuersa inducta est, prout si plus minusve auctoritatis habuerunt, & huiusmodi locorum, aut etiam delictorum numerus exigere videbatur. Quòd fit; vt sicuti de iis locis nihil omnino legibus sancitum est, sed consuetudine tantum, atque interpretatione eorum immunitas introducta est: ita vbi est contraria consuetudo, eadem à quocunque iudice seruari debeat citra vllam errandi formam. Hæc Sarpus parum modestè, & falsè procaciter.

2. Et incipiendo quoad cœmeteria; assero contra Sarpum adesse textum expressum de eorum immunitate in cap. final. de immunitate Eccles. vt patet ex illis verbis, vel earum cœmeteriis. Et ibi adnotarunt Ancharanus, Ioannes Andreas, Turrecremata, Archidiaconus, Imola (vide Lector, quos homines ambitiosos vocauerit Sarpus) penes Farinacium de immunit. cap. 17. num. 262. Quibus ex Theologis adde Armillam verb. Cœmeterium, numer. 1. Villalobos in summ. tom. 2. tract. 39. difficult. 5. num. 5. Sanchez in opusc. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 7. numer. 2. Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 6. num. 16. Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 9. n. 8. Azorium part. 2. lib. 9. cap. 8. quæst. 6. Perficum de offic. Sacerd. lib. 1. cap. 9. dub. 11. num. 97. Fagundez part. 1. lib. 4. cap. 4. numer. 6. Diuum Antoninum in summ. p. 3. tit. 12. in princip. ver. Et cœmeteria earum, cum aliis. Ex Iustis Valacum tom. 1. consil. 81. numer. 1. Bobadillam in Polit. tom. 1. lib. 2. cap. 14. num. 80. Decianum lib. 4. cap. 24. numer. 21. Mantiam consil. 60. numer. 8. Ambrosijum de immunitate, cap. 10. num. 5. Italiam lib. 1. cap. 4. §. 7. per totum. Tuschum ver. Ecclesia conclus. 10. numer. 3. Germonium de Sac. immunit. lib. 3. cap. 16. nu. 30. Peregrinum cap. 4. n. 58. Ludoticum Correa in Relect. immunit. part. 2. n. 12. & alios penes ipsos.

3. Et hæc opinio procedit non solum quoad cœmeterium contiguum & coniunctum cum Ecclesia; sed etiam quoad separatam, vt contra Decianum lib. 6. c. 24. numer. 20. & 30. docuerunt Germonius, Italia; Nauarrus, & Villagut apud Farinacium numer. 264. quibus adde Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 6. num. 16. & Bertachinum in Repertorio; verb. Cœmeterium, n. 2. quia eo ipso quod fidelium sepultura destinatum est, præsumitur benedictum esse, & auctoritate Episcopi sacratum. Et quod dictum est de cœmeterio, dicendum est etiam de eius ostio & porticu; vt inter ceteros obseruat Correa in Relect. de immunit. part. 2. num. 16. & Peregrinus cap. 2. numer. 55. & 56. qui etiam in sequentibus numeris docet cœmeterium benedictum non ab Episcopo; sed à simplici sacerdote, gaudere immunitate Ecclesiæ, & etiam si à nemine benedictum fuerit, si aliquis Christianus mortuus cum Ecclesiasticis officiis cum licentia Episcopi, & voluntate Domini, ibi sepultus sit.

4. Nota etiam, quòd Peregrinus, vbi supra optime addit, cœmeterium pollutum, vel interdictum gaudere etiam immunitate, sicut supra firmatum est de Ecclesia. Et ratio horum omnium erit, quia non solum immunitas cœmeterij fundatur in consuetudine, vt perperam voluit Sarpus; sed de ea adest textus expressus in iure, vt visum est supra. Et licet iura expressa non darent privilegium cœmeteriis, nihilominus tamen quæ de Ecclesiis loquuntur, in cœmeteriis locum haberent, cum Ecclesia & cœmeterium ex eadem causa æquiparentur, & est in consequentia ipsius Ecclesiæ, iuxta ea quæ tradit Palaus de Castro consil. 441. Et idem quoad sacrilegium, interdictum, & pollutionem, Ecclesia & cœmeterium pari passu procedunt, vt docet Tuschus de de visitat. lib. 1. c. 12. n. 7. & 8. cum aliis communiter.

§. Sed

Sup. hoc lege §. not. seq.

Supr. hoc in Ref. §. vlt.

Sup. his sup. in Ref. 6. §. Sed quæro, hic obiter, & infra in Ref. 10.

Supra in Ref. quæ hic supra est Resol. 6. §. Nota secundo.